

РЕШЕНИЕ

№ 24280

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2679** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 107, ал. 2 от Закона за държавния служител и Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА)

Образувано е по жалбата от М. С. Б., против издадена от председателя на Съвета за електронни медии ЗАПОВЕД № ЧР-13-1/15.02.2024 г., с която, на основание чл. 107, ал. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя - държавен служител, на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Лицензионни, регистрационни, правни режими и международна дейност“.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представяван е от двама упълномощени адвокати, които: поддържат жалбата, с която твърди процесуална и материална незаконосъобразност на заповедта; не представят доказателства и не претендират възстановяване на разноски за водене на делото; възразяват за прекомерно висок размер на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника за процесуално представителство; представена е писмена защита.

Ответникът, представляван от адвокат: оспорва жалбата; представя писмени доказателства и ангажира гласни, посредством разпит на двама свидетели; представя списък по чл. 80 ГПК за разноски и писмена защита.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства приема за установено следното.

М. С. Б. е заемала по служебно правоотношение експертна длъжност „главен експерт“ в в Дирекция „Лицензионни, регистрационни, правни режими и международна дейност“. С оспорената и предмет на съдебното производство заповед органът по назначаване е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, считано от 16.02.2024 г., като се позовавал на разпоредбата на чл. 107, ал. 2 ЗДСл., имайки предвид поставената при атестиране възможно най – ниска обща оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, а именно – „неприемливо изпълнение“. Представени са писмени доказателства, от които се установява, че оценяването на служебната дейност е за периода от 01.01.2023 г., до 31.12.2023 г. (формуляр на л. 16 от делото). На дата 06.02.2023 г. е подписан от оценяващ ръководител (директорът на Дирекция „Лицензионни, регистрационни, правни режими и международна дейност“ и от оценявания служител индивидуален работен план, с който са описани целите и периодът за изпълнение. Проведена е на 10.07.2023 г. междинна среща с държавния служител, с коментар: „изпълнява поставените цели“. В частта от формуляра: „Годишна оценка на изпълнението, определена от оценявания ръководител“ директорът на дирекцията е написал констатация, по смисъла на чл. 17, ал. 1, т. 4 от специалната наредба - „изпълнението отговаря не напълно на изискванията“, като в частта „Мотиви на оценявания ръководител“ е записано следното: „служителят е изпълнил преобладаващата част от целите и е показал преобладаващата част от компетентностите, знанията и уменията за длъжността; през годините са констатирани отделни случаи на неприемливо поведение, в някои от компетентностите, определени в НУРОИСДА и изискванията за длъжността „главен експерт“; показани са затруднения при изготвяне на експертен анализ, възложен по решение на СЕМ; неколкократно е констатирано и неприемливо поведение по компетентност „работа е екип“-предизвикани конфликтни ситуации, неумение самостоятелно да се справя с конфликти в екипа, подценява опита на другите“. Служителят подал възражение (л. 15) до контролиращия ръководител – главен секретар на СЕМ, който се произнесъл изрично с Формуляр за корекция на годишната оценка на изпълнението на длъжността (л. 14), съдържащ: 1. коментар по мотивите за обжалване на оценката (цитат) – „предвид, че във възражението на служителя срещу годишната оценка, дадена от директора на дирекцията са цитирани текстове от Закона за държавния служител и Етичния кодекс за поведение на служителите в администрацията на Съвета за електронни медии, не бих могла да се ангажирам с коментар на нормативните разпоредби. Независимо от това, следва да се отбележи, че оценяването на служителя по никакъв начин не е обвързано с правото му свободно да изразява мнение. В мотивите и препоръките на оценявания ръководител се съдържат констатации относно изпълнението на задачите, както и относно начина на общуване и комуникация па главния експерт с колегите в дирекция СА ЛРПРМД, с членовете на Съвета, както и с други служители от администрацията“; 2. становище на контролиращия ръководител по годишната оценка за изпълнение на оценявания – „Намирам оценяването на служителя за несъответстващо на изпълнението на целите, задачите, заложен в работния план и като цяло - на изискванията, залегнали в длъжностната му характеристика и коригирам годишната оценка за изпълнение на длъжността на Неприемливо изпълнение. Главният експерт през последните шест месеца на периода на оценяване, а и преди това, не успява да изпълни преобладаващата част от целите на нивото на изискванията, определени в работния му план. Представянето на СЕМ във всички работни групи на ERGA и Европейската

комисия е формално и се свежда да присъствие/включване он-лайн и слушане. Представяне на Съвета за електронни медии в смисъл участие, коментар или експертни предложения в дискусиите не е реализирано. Отчетите са формални, често пъти свеждани единствено до превод от английски на български на публикувани официални пресъобщения. Нещо повече, по отношение на проекта за регламент на Европейски акт за свободата на медиите (EMFA), един изключително важен и дискутиран документ, не бе представена пълна и всеобхватна информация от работата на работната група на ERGA. При изрично отправено искане от страна на членове на СЕМ за данни относно позициите, изразявани от регулаторите на останалите страни членки, за служителя се оказва трудно да синтезира, обобщи и представи такава информация, въпреки че следи темата, развитието на дискусиите по нея, както и предложенията за редакции в рамките на работната група. Невъзможността на главния експерт да изготвя, формулира, анализира, разглеждани в работните групи теми, доведе до снемане на доверието от страна на СЕМ по отношение представянето на органа пред европейските организации и институции и ангажиране на други служители с това. Във връзка с допълнително възложени задачи, свързани (например) с попълване ежесечно на базата данни MAVISE, главният експерт показва невъзможност за самостоятелност при изпълнението, затруднява се с квалифицирането на различните видове медийни услуги и проследяване решенията на СЕМ във връзка с лицензионната и регистрационна дейност. При разпределяне на отговори по линия на сътрудничеството между медийните регулатори в рамките на ЕС, главният експерт не може да организира работата си, да изследва поставения въпрос, да предложи решение. Вместо това изпраща мейли до всички служители в дирекцията, вкл. до главния секретар, с които изисква съвместно всички да работят по поставената му задача. Изпълнението на задълженията на служителя показва, че той се затруднява при идентифициране на проблемите и на причините, които ги пораждат; не търси различни източници на информация; затруднява се в оценката на силните и слабите страни на възможни решения. Трудно се справя самостоятелно с поставените задачи и често се оправдава с другите или с обстоятелствата. Главният експерт рядко подкрепя и помага колегите си, често предизвиква конфликти и трудно съдейства за справяне с възникнали такива. При участие в заседания и дискусии проявява емоционалност, невъздържаност, субективно интерпретира изказванията на другите, което в крайна сметка води до липса на конструктивност и не способства за изпълнение на общите цели. В работата на главният експерт са наблюдавани грешки, включително непознаване на Закона за радиото и телевизията. Натрупаното неудовлетворение и негативна оценка от работата на служителя доведе и до предприемане на мек подход за уреждане на отношенията с него — а именно чрез отправяне на предложение по чл. 107а, ал. 1 от Закона за държавния служител“; 3. окончателна годишна оценка — „неприемливо изпълнение“ — чл. 17, ал. 1, т. 5 от Наредбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата срещу Заповед № ЧР-13-1/15.02.2024 г. е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Условията и редът за атестиране на служителите в държавната администрация са уредени с Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА). Наредбата, с оглед основните цели на

атестирането и правилата за извършването му предвижда, окончателната оценка за качеството на изпълнение на служебните задължения от държавния служител да бъде изготвена от неговия непосредствен ръководител, наречен „оценяващ” - чл. 4, ал. 1. Оценката подлежи на проверка от страна на контролиращия ръководител, след подадено от оценявания възражение.

Законът за държавния служител, предвид съдържанието на Раздел VIIa „Оценяване на изпълнението“ (чл. 76), не предвижда възможност за съдебно оспорване отделно на самата оценка, дори когато тя е променена от контролиращия ръководител в посока понижаване с една оценка, правомощие за което му дава разпоредбата на чл. 76, ал. 10 ЗДСл. Получаването на възможно най-ниската оценка е самостоятелно основание за прекратяване на служебното правоотношение – чл. 107, ал. 2. С оглед на това, за да бъде гарантирано правото на защита на засегнатия служител, от особена важност е той да получи възможност за безпристрастно разглеждане на възражението, против поставената му от оценяващия ръководител оценка. Т. разглеждане очевидно е било направено, предвид споменатите по – горе конкретни мотиви на контролиращия и на оценяващия ръководител.

Изричната разпоредба на чл. 24, ал. 1, изр. първо НУРОИСДА за окончателност на решението на контролиращия ръководител не означава, че Съдът не може да осъществява контрол, относно правилността на поставената обща оценка при атестирането, от гледна точка качествено и съответстващо на изискванията изпълнение на служебните задължения. Според ал. 7 на чл. 76 ЗДСл. и чл. 18, ал. 1 от Наредбата, оценката на изпълнението на длъжността на държавния служител следва да бъде мотивирана, като се основава на обективно установими факти и обстоятелства. Наличието на мотиви е и част от изискванията за законосъобразност на административния акт, и по аргумент от чл. 169 АПК подлежи на съдебен контрол, само в обхвата на тази норма – разполагал ли е административният орган (главният секретар) с оперативна самостоятелност; спазени ли са изискванията за законосъобразност на акта, с който председателят на СЕМ е прекратил служебното правоотношение. Според настоящия състав на Съда ответникът установи и докажа, посредством представените писмени доказателства и с показанията на разпитаните свидетели, че М. С. Б. (арг. чл. 17, ал. 1, т. 5 НУРОИСДА): „не е изпълнила преобладаващата част от задълженията си на нивото на изискванията за обем, качество и срокове; показала за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, които не отговарят на изискванията в приложение № 1 и приложение № 1а“. С показанията си свидетелите Д. Х. П. - директор на дирекция „Лицензионни, правни режими и международна дейност“, оценяващ ръководител и Е. С. С. - главен секретар на СЕМ, контролиращ ръководител (протокол на л.л. 327-328) потвърждават мотивите и заключенията си, описани във формуляра за оценка, цитирани по – горе в настоящото решение. От своя страна жалбоподателят, в условията на насрещно доказване не опроверга констатациите и заключенията, касаещи нейното поведение в служебно качество и начина на изпълняване служебните задължения. В тази връзка Съдът не счита, че дължи да изследва подробно всеки конкретен факт, от гледна точка правилно и в срок изпълнение на вменените на жалбоподателя служебни задължения, след като не бяха противопоставени насрещни възражения. Ответникът в оспорената Заповед № ЧР-13-1/15.02.2024 г. е изложил самостоятелни мотиви, основаващи се на лични впечатления от работата на М. С. Б.. От мотивите е ясно, защо компетентният

административен орган е решил, предвид получената най - ниска оценка да прекрати правоотношението с държавния служител. Тази крайна оценка се основава на твърденията, изложени в мотивите на заповедта и свързани с конкретната служебна дейност на жалбоподателя. Съдът приема (чл. 169 АПК), че председателят на СЕМ е разполагал с оперативната самостоятелност да вземе решение за прекратяване правоотношението с М. С. Б., на основание чл. 107, ал. 2 ЗДСл., позовавайки се и на становищата на оценяващия, и на контролиращия ръководител, изготвени въз основа на обективно установими факти. Именно прекият ръководител и контролиращият са тези, които имат непосредствени, преки впечатления от начина на изпълнение на служебните задължения, от страна на експертите.

Прекратяването на служебно правоотношение, на основание чл. 107, ал. 2 ЗДСл., предвид израза „може да прекрати“ не е задължително, но възможността да бъде направено е ограничена с едномесечен срок от получаването на такава оценка. В случая този срок е спазен. Възможно най – ниската оценка, предвидена в НУРОИСДА е била поставена след точно спазване на изискванията за изготвяне на работен план, за провеждане на междинна среща, за излагане на мотиви, които да обосновават безпристрастно, честно и компетентно, въз основа на обективно установими конкретни факти и обстоятелства оценяване. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение, но Съдът уважава заявеното от адвокатите на оспорващата възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и на основание чл. 8, ал. 3, вр. ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя жалбоподателят да заплати на ответника възнаграждението за адвокат, в размер на 1 000 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от М. С. Б., против издадената от председателя на СЪВЕТА ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ ЗАПОВЕД № ЧР-13-1/15.02.2024 г., с която, на основание чл. 107, ал. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя - държавен служител, на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Лицензионни, регистрационни, правни режими и международна дейност“.

ОСЪЖДА М. С. Б. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Съвета за електронни медии адвокатско възнаграждение, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: